

ВЕСЕЛКА

**Ранкова гімнастика
з різнокольоровими кубиками
молодша група**

**Ранкова гімнастика
з різнокольоровими обручами
середня група**

**Ранкова гімнастика
з різнокольоровими
кубиками
старша група**

Сенсорне свято "Казка про кольори"

з елементами продуктивної діяльності
для дітей дошкільного віку

Мета:

розвивати кольорове сприйняття, спостережливість, зорову пам'ять;
закріпити уявлення про виражальні якості кольору та лінії; виховувати
бережливе ставлення до предметів, призначених для художньої творчості.

Обладнання:

велика коробка з олівцями – 8 штук , площинні зображення курчаток,
площинні зображення шишок, моркви, ставочка, хмаринки, ялинки; магнітна
дошка із зображеннями вищеназваних предметів, герої лялькового театру.

Хід заходу

Вихователь:

Ой, діти, які я вам сьогодні олівці принесла... Чарівні! Великі, яскраві! Ними малювати – одне задоволення. А ще принесла малюнок. Я його цими олівцями намалювала!

(Розвертає фланелеграф, а там лише силуетне зображення предметів).

– Дивно,
тут були
яскраві
фарби –
блакитне
небо,
жовте

сонце... Ой, і коробка порожня... Ви не знаєте, у чому справа?

(Погляд вихователя зупиняється на олівцях, якими малювали діти).

Кольорові олівці заховалися?

Та вони, мабуть злякалися.

Що будуть неприбрані,

Не точені і кинуті,

Всіма забуті і всіма закинуті.

Як оці олівці, що в нас на столі...

– А разом з чарівними олівцями втекли й кольори, тому вони зникли з картинки.

Що будемо робити?

Як кольори збирати?

Де олівці шукати?

Давайте швиденько приберемо ці олівці, покладемо їх на місце.

Де заховались кольори?

Може в хащах лісових?

Чи у квітах польових?

А, може, в веснянках рудих
Чи в листочках золотих?
Можливо, в бантиках дівчаток?
Може в іграшках маляток?
Швидше всього, кольори,
Непоседи-маляри,
Щоб чого не сталося,
В казці заховались... (Звучить музика).
Ми казкою підемо,
Кольори усі знайдемо.
(По «стежині» діти йдуть до «жовтого» куточка, де їх зустрічає
Сонечко, яке плете жовтий промінчик).

Сонечко:

Я – Сонечко жовте,
Не просто сиджу...
Промінчик тепла
Для людей я в'яжу!
І для жовтого соняшника,
Що на мене споглядає,
І для жовтої грушки,
Що з гілки звисає... (Музика обривається).

Сонечко: Добрий день, діти! Щось шукаєте?

Вихователь і діти: Так, шукаємо зображення з нашого малюнка і чарівні олівці.

Сонечко: Ну, в мене живе тільки один колір. Як ви думаєте, який? А кого жовтого не вистачає на вашому малюнку? (Курчатка). Ну що ж, я можу його вам подарувати.

Тільки промінчик доторкнеться

До дитячої руки –

Жовтим він курчатком стане.

Беріть його, малюки.

Сонечко: Ну, яке ваше?

(Діти роблять вибір, накладають курчатко на фланелеграф).

Сонечко: От молодці! Піду за іншими курчатками догляну. А це вам за роботу.

(Подає великий жовтий олівець.

Діти дякують.

Під іншу музику

«впливає» Хмаринка).

Хмаринка: Подарую я синиці
Синій-синій, синій ситець.
Хай жовтенька синиця
Пошиє синю хустку з ситця.
Насті банти подарую,
Голубим їх зафарбую.

Синенькі волошки, ріки голубі,

Голубі, як небо, – ось вони які.

– Чого ж блакитного або синього не вистачає на вашому малюнку?

Діти: Хмарки! Ставочка!

Хмаринка: Є в мене картинки з вашого малюнку: ставок – синій, хмаринка блакитна, вибирайте!

(Діти виконують завдання, особливістю якого є те, що і ставок, і хмаринка – однакові за конфігурацією, але різні за кольором. І хмаринку, і ставок слід прикріпити на фланелеграф).

Хмаринка: Вірно, вірно! Ну ви просто молодці!
А за те, що молодці,
Я віддам вам олівці.

Не ламайте, бережіть,
Всім малюнки покажіть.
(Прощається з дітьми і «впливає» з залу. Зміна
музики. Малята йдуть стежиною і
зустрічаються з Ведмедиком. Музика стихає).

Ведмедик:

Чим більше я поїм,
Тим більше я посплю,
Чим більше я посплю –
Тим стану здоровіше,
І всіх переможу!

Вихователь: Зачекай,

Ведмедику, Ласунчику коричневий. Загубили колір ми Такий, як ти,
коричневий. А ще з нашого малюнка зникли шишки.

Ведмедик: Та я шишки вам віддам, Але сумую дуже сам. Пограйте зі мною в
гру. Принесіть мені іграшки, але обов'язково коричневого кольору.

(Під кінець гри Ведмедик віддає малюкам коричневий олівець і шишки для

малюнка, і йде із залу.)

Прибігає Лисичка з морквинкою).

Лисичка (співає на мелодію пісні
«Оранжевое солнце»).

Оранжева лисичка,
Я – ростом невеличка,

Я схожа на морквинку,

Такі ж боки і спинка.

Вихователь: Лисичко! Зачекай! Нам для нашої картинки дуже потрібна морквинка.

Лисичка: Яка?

Діти: Така.

Лисичка: Ну, я вам дам морквинку і олівець, але ви мені скажіть, як ми називаємо такий колір?

Діти: Оранжевий, жовтогарячий, помаранчевий, рудий.

Лисичка:

Знаєте ви добре,

Знаєте чудово.

Віддаю морквинку

Й олівця чарівного.

(Лисичка біжить з музичного залу, а діти стежиною простують до болота.

Біля болота стоять три «містки» – фізкультурне обладнання, накрите різною тканиною. Лише один місток зеленого кольору. На мотив пісеньки «Ёлочка, ёлка, лесной аромат...» Жабка співає).

Жабка:

Жабка зелена,
Ялинка, листок,
Мохом зеленим,

Покритий місток.

Все це зелене

Аж в очі вбира,

Тож заспіваємо

Разом: «Ква! Ква!»

Вихователь:

Жабко! Ми співати прийшли. Нам потрібна ялинка для малюнка і зелений олівець.

Жаба:

До болота йдуть містки,

Але справи ось які...

Олівця ви заберете,

Як по зеленому пройдете.

(Діти вибирають місток потрібного кольору, проходять по ньому, працюють з шишками та фланелеграфом, забирають олівець).

Жаба: Ну, молодці! Йдіть собі. А я у жабурина...

Вихователь: Ось і всі наші олівці. А як ви думаете, якби не було на світі кольорів, можна було б малювати?

АРТ-ТЕРАПІЯ

ЧАРІВНИЙ ГЕРОЙ

